

άζιαν έναπετέθη και φυλάσσεται εις τὸ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μ. Πολυτεχνείῳ Γεωδαιτικὸν και Τοπογραφικὸν Μουσεῖον.

Ἀπὸ τοῦ 1928 μέχρι σήμερον ἐξετελέσθησαν νεώτεραι ἐγκαταστάσεις και χάρται μειζονος ἀκριβείας ὡς οἱ παρατιθέμενοι Ἀθηνῶν 1:5000 και Θεσσαλονίκης, τῆς παλαιᾶς Κορίνθου (ἐντολῇ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς). Οἱ χάρται οὔτοι ἐξετέθησαν τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον (1930) εις τὴν Διεθνή ἐν Ζυρίχῃ φωτοτοπογραφικὴν ἔκθεσιν, εις ἣν και ἡ Ἑλλὰς ἔλαβε μέρος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Διεθνοῦς φωτοτοπογραφικῆς Συνόδου.

Οἱ χάρται οὔτοι ἐξετελέσθησαν διὰ ποικίλας τεχνικὰς ἀνάγκας, ὡς π.χ. διὰ τὴν ὁδοποιίαν, μελέτην σχεδίων πόλεων, μελέτην και κατασκευὴν ὑδραυλικῶν ἔργων ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ και ἀλλαχοῦ, και δι' ἀρχαιολογικοὺς σκοποὺς.

Τέλος πρό τινος ἐξετυπώθη και ὁ πρῶτος ἀεροτοπογραφικὸς χάρτης Ἀθηνῶν ὑπὸ σμίκρυνσιν 1:10000, οὔτινος ἀντίτυπα ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διακείμω σήμερον εις ὑμᾶς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΓΛΩΣΣΟΛΟΓΙΑ.— Περὶ τῆς ἀνάγκης γλωσσικοῦ ἄτλαντος τῆς Νέας Ἑλληνικῆς, ὑπὸ *A. Meillet*.

Ὁ κ. Meillet ἀναφέρει τοὺς διαφοροὺς τρόπους τῆς συναγωγῆς τοῦ γλωσσικοῦ ὕλικου ἐνδιατρίβων περισσότερο ἐπὶ τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς τοῦ ὕλικου δι' ἐρωτηματολογίου και ἰδίως εις τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς, καθ' ὃν εἷς μόνος ἐρευνητῆς ἐργάζεται εις μεγάλην και ἐκτεταμένην χώραν. Δεδομένου ὅτι ἡ μεταφορὰ πολλῶν Ἑλλήνων μακρὰν τῶν τόπων, ἐν οἷς ἀνεπτύχθησαν τὰ ἰδιώματά των, θὰ ἔχη ὡς ἐπακολούθημα τὴν ἐξαφάνισιν τῶν ἰδιωμάτων τούτων, καθίσταται φανερόν ὅτι εἶναι ἐπεῖγον νὰ προβῶμεν εις τὴν ἄμεσον συλλογὴν τοῦ ὕλικου, ἥτις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάσωσιν τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν τῶν ἰδιωμάτων τούτων. Κάθε ἡμέρα ποῦ παρέρχεται, καθιστᾷ τὴν ἐρευναν δυσκολωτέραν και μετ' ὀλίγον ἀναμφιβόλως ὄλος ἀδύνατον.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ.— Παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου και τῆς σταθερότητος τῆς ἀσπιρίνης τοῦ ἐμπορίου*, ὑπὸ *Θεοδ. Γ. Σταθοπούλου*.

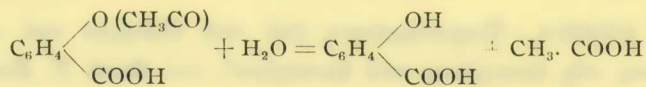
Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Α. Χ. Βουρνάζου.

Διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπὸ τῶν φαρμακείων παρεχομένων εἰδῶν ὀξυλιοϊτευλικῶ ὀξέος (ἀσπιρίνης), ὡς και τῶν ἐκ τούτου παρασκευαζομένων δισκίων, συνήθως ἐκτε-

* **TH. G. STATHOPOULOS.**— Recherches sur le contrôle et la stabilité de l'aspirine.

λείται μόνον ἡ ὑπὸ τῆς φαρμακοποιίας ἀναγραφομένη ἀναζήτησις τῆς ὑπάρξεως ἐν αὐτῷ ἐλευθέρου ιτευλικοῦ ὀξέος. Κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην ἡ ἀναζήτησις αὕτη πρέπει νὰ ἀφορᾷ μόνον εἰς εἶδη, τὰ ὁποῖα ἐκ κακῆς ἢ ἀτελοῦς παρασκευῆς περιέχουσιν ἐλευθέρον ιτευλικὸν ὀξὺ καὶ οὐχι τὰ ἀρχικῶς καλῶς παρασκευασθέντα καὶ εἴτα βαθμιαίως διὰ τῆς ὑγρασίας διασπώμενα. Οὕτω παρατηρήσαμεν ὅτι ἡ ἀσπιρίνη Bayer, ὡς καὶ ἡ σαλοξίνη προσφάτου παρασκευῆς, ἐνῶ κατ' ἀρχὰς οὐδὲν ἴχνος ἐλευθέρου ιτευλικοῦ ὀξέος ἐδείκνυον, διατηρηθεῖσαι ἐπὶ τινὰς μῆνας ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας ἤρχισαν νὰ δεικνύωσι ἀσθενεστάτην ἀντίδρασιν ιτευλικοῦ ὀξέος, ἣτις μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου κατέστη πολὺ ἐντονωτέρη. Εἶναι ὅμως ὡσαύτως ἀληθὲς ὅτι εἶδη ἀσπιρίνης τῶν ἀνωτέρω προελεύσεων, ἐσχάτως παρασκευασθέντα διὰ διπλῆς ἀνακρυσταλλώσεως ἐκ χλωροφορμίου, διατηροῦνται πολὺ καλλίτερον, παρουσιάζουσι μεγάλην σταθερότητα καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ὑδρόλυσιν, ἔστω καὶ μετὰ παρέλευσιν ἀρκετοῦ χρόνου, ἐπομένως δὲν δεικνύουσιν ὑπαρξίν ἔστω καὶ ἰχνῶν ἐλευθέρου ιτευλικοῦ ὀξέος.

Ἡ Ἑλληνικὴ καὶ ἡ Ἑλβετικὴ φαρμακοποιία, ἀναγράφουσιν ὅτι τὰ ὕδατικά διαλύματα τοῦ ὀξυλιοϊτευλικοῦ ὀξέος (0,1 γραμμ. + 20 κυβ. ἐκ. ὕδατος + 5 κυβ. ἐκ. οἴνοπνεύματος) μετὰ μιᾶς σταγόνας FeCl_3 δὲν πρέπει νὰ δεικνύωσιν ἰώδη χροιάν. Τὸ αὐτὸ ἀναγράφει καὶ ὁ Γαλλικὸς κῶδιξ (ἄνευ ὅμως προσθήκης οἴνοπνεύματος). Ἡ Γερμανικὴ φαρμακοποιία (Ἔκδ. VI, 1, σ. 82) ἀναγράφει ὅτι ἅμα τῇ προσθήκῃ μιᾶς σταγόνας ἀραιοῦ διαλύματος ὑπερχλωριούχου σιδήρου (1:24) εἰς τὸ ὡς ἀνωτέρω ἐν ψυχρῷ παρασκευασθὲν διάλυμα ὀξυλιοϊτευλικοῦ ὀξέος, δὲν πρέπει νὰ παραχθῇ εἰμὴ μόνον ἀσθενεστάτη ἰώδης χροιά ἀμέσως μετὰ τὴν προσθήκην τοῦ FeCl_3 , ἧτοι θεωρεῖ ὡς ἀνεκτὴν τὴν ὑπαρξίν ἐλευθέρου ιτευλικοῦ ὀξέος εἰς ἐλάχιστα ἴχνη. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ κατὰ τὴν ἀντίδρασιν αὐτὴν παραγομένη ἰώδης χροιά ἐπηρεάζεται ἐκ τῆς παρουσίας ὀξέων, τὰ ὁποῖα καὶ εἰς ἐλάχιστην ποσότητα παρακαλύουσι αὐτήν, διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἵνα ἀποτρέψωσι τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς εἰς τὰ τυχόν κακῶς παρασκευασθέντα εἶδη ἀσπιρίνης ἢ δισκία αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν μετὰ τινὰ χρόνον ἀπὸ τῆς παρασκευῆς ἐπερχομένην ὑδρόλυσιν, προσθέτουσιν ἐν αὐτοῖς μικρὰν ποσότητα κιτρικοῦ, τρυγικοῦ ἢ ὀξαλικοῦ ὀξέος (τὰ ὁποῖα ἀνευρίσκονται ὡς ὑπόλειμμα τοῦ ἐν μίγματι ἐξ ἴσων ὄγκων πετρελαϊκοῦ αἰθέρος καὶ αἰθέρος διαλύματος τῆς ἀσπιρίνης). Διὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον εἶδη τινὰ ἀσπιρίνης, ἅτινα ὑπέστησαν ἤδη τὴν ἐξ ὑδρολύσεως ἀπόσχεσιν, δὲν δεικνύουσι τὴν δι' ὑπερχλωριούχου σιδήρου ἀντίδρασιν, διότι περιέχουσι ταῦτοχρόνως καὶ ἐλευθέρον ὀξικὸν ὀξὺ:

Διὰ δὲ τὸν πειραματικὸν ἀκριβῆ προσδιορισμὸν τῆς ὀξύτητος αὐτῆς ἐν ὕδατι ἢ καὶ παρουσίᾳ ὀξέων, ἐφόσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἡ καλυτέρα μέθοδος φαίνεται ἡμῖν ὅτι εἶναι ἡ ὑπὸ τῶν Δ. Τσακαλώτου καὶ Σ. Χόρς ἐφαρμοσθεῖσα (*Bulletin de Société Chimique de France*, 15-6-1914) διὰ 1-10 καν. διαλ. καυστικοῦ νάτρου, παρουσία φαινολοφθαλεΐνης, χρησιμοποιουμένου ὡς διαλυτικοῦ μέσου τῆς ἀσπιρίνης οὐχι τοῦ οἴνοπνεύματος, ὡς ἐπιδρωῶντος, ἐπὶ

των εκ της αποσυνθέσεως προερχομένων οξέων, αλλά του ύδατος (5 γραμ. άσπιρίνης εις 2,5 λίτρα ύδατος), εν ω ή διάλυσις έπέρχεται βραδέως δι' άναταράξεως και έπομένως εΐναι δυνατόν νά παρακολουθητή ή άπαρχή της άποσυνθέσεως.

Α'. Διά την ποιικλήν άνίχνευσιν του έλευθέρου ιτεϋλικου οξέος εις τά διάφορα είδη άσπιρίνης προτιμώμεν την μέθοδον του γαλλικου κώδικος, δηλαδή την άνευ προσθήκης οίνοπνεύματος. Προς δοκιμήν έλάβομεν 0,1 γραμ. έξ έκάστου δείγματος, άνεταράξαμεν ισχυρώς εν δοκιμαστικω σωλήνι μετά 10 κ. εκ. ύδατος, τó διάλυμα διηθήσαμεν και εν τω διηθήματι προσεθέσαμεν διάλυμα ύπερχλωριούχου σιδήρου (1 : 24) και παρετηρήσαμεν τά έπόμενα :

1. Άσπιρίνη Bayer προσφάτου παρασκευής	Άντιδρασις άρνητική
2. Σαλοξίνη Χρωματουργείων προσφάτου παρασκευής	» άρνητική
3. Άσπιρίνη Bayer παλαιότερα	» έλαφρώς θετική
4. Σαλοξίνη Χρωματουργείων παλαιότερα	» άσθενώς θετική
5. Rhodine	» θετική
6. Acetylin-Hayden	» έλαφρώς θετική
7. Acidum Acetosalicylicum Merk	» θετική
8. Chinoïn (société anonyme)	» σαφώς θετική

Β'. Διά τόν κατά προσέγγισιν ποσοτικόν προσδιορισμόν του έλευθέρου ιτεϋλικου οξέος εις τά διάφορα είδη της άσπιρίνης έξετελέσαμεν τόν χρωματομετρικόν προσδιορισμόν, παρασκευάσαντες προς τούτο προς σύγκρισιν διάλυμα ιτεϋλικου οξέος εκ 0,2 γραμμ. εις 500 κυβ. εκ. ύδατος. Έκ τούτου 0,2-0,25 κυβ. εκ. (=0,00008 - 0,0001 γραμμ.) δεικνύουσιν εισέτι την δι' ύπερχλωριούχου σιδήρου αντίδρασιν δυνάμεθα όθεν νά θεωρήσωμεν ως όριον ευαισθησίας της αντίδράσεως 0,00008 - 0,0001 γραμμ. ιτεϋλικου οξέος. Έκ του ως άνω διαλύματος του ιτεϋλικου οξέος παρεσκευάσθησαν διάφορου άραιώσεως διαλύματα και ή χροιά της έμφανισθείσης αντιδράσεως παρεβλήθη προς την εκ των διαφόρων προϊόντων του έμπορίου παρατηρηθεΐσαν χροιάν, τά δε ληφθέντα αποτελέσματα φαίνονται εν τοΐς κατωτέρω :

1. 0,1 γραμμ. άσπιρίνης Bayer εις 5 κυβ. εκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. εκ. ύδατος· διά μιās σταγόνας διαλύματος $FeCl_3$ (1 : 24) παρέσχε χροιάν παρομοίαν ως εις 0,25 κυβ. εκ. του ως άνω προτύπου διαλύματος· έπομένως ή εν τη άσπιρίνη περιεχομένη ποσότης έλευθέρου ιτεϋλικου οξέος άντιστοιχεί προς 0,0001 γραμμ.

2. Σαλοξίνη Χρωματουργείων 0,1 γραμμ. εις 5 κυβ. εκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. εκ. ύδατος διά μιās σταγόνας διαλύματος $FeCl_3$ (1 : 24) : χροιά παρομοία ως εις 0,25 κυβ. εκ. του ως άνω προτύπου διαλύματος· έπομένως ή εν τη σαλοξίνη περιεχομένη ποσότης έλευθέρου ιτεϋλικου οξέος άντιστοιχεί προς 0,0001 γραμμ.

3. 0,1 γραμμ. άσπιρίνης Bayer προσφάτου παρασκευής εις 5 κυβ. εκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. εκ. ύδατος + 1 σταγ. διαλύματος $FeCl_3$ (1 : 24) : ούδεμία χροΐσις.

4. 0,1 γραμμ. σαλοξίνης Χρωματοουργείων προσφάτου παρασκευής εις 5 κυβ. εκ. + 20 κυβ. εκ. ύδατος + 1 σταγ. διαλύματος $FeCl_3$ (1:24): ούδεμία χρώσις.

5. 0,1 γραμμ. rhodine εις 5 κυβ. εκ. ύδατος + 1 σταγ. $FeCl_3$ (1:24) παρέσχε παρομοίαν χροιάν ως εις 0,3 κυβ. εκ. διαλύματος ιτεύλικου όξέος και έπομένως άντιστοιχεί προς 0,00012 γραμμ.

6. 0,1 γραμμ. *Acidum acetylosalicylicum Merck* εις 5 κυβ. εκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. εκ. ύδατος + 1 σταγ. $FeCl_3$ (1:24) παρέσχε παρομοίαν χροιάν ως εις 0,3 κυβ. εκ. διαλύματος ιτεύλικου όξέος και έπομένως άντιστοιχεί προς 0,00012 γραμμ.

7. 0,1 γραμμ. *Acetylin Hayden* εις 5 κυβ. εκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. εκ. ύδατος + 1 σταγ. $FeCl_3$ (1:24): έδωκε παρομοίαν χροιάν ως εις 0,5 κυβ. εκ. του προτύπου διαλύματος και έπομένως άντιστοιχεί προς 0,0002 γραμμ.

8. 0,1 γραμμ. *Chinoïn* εις 5 κυβ. εκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. εκ. ύδατος + 1 σταγ. $FeCl_3$ (1:24): παρομοίαν χροιάν ως εις 0,5 κυβ. εκ. του προτύπου διαλύματος και έπομένως άντιστοιχεί προς 0,0002 γραμμ.

9. 0,1 γραμμ. *acide-acetylosalicylique Pasteur* εις 5 κυβ. εκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. εκ. ύδατος + 1 σταγ. $FeCl_3$ (1:24): παρομοία χροιά ως εις 0,25 του προτύπου διαλύματος και έπομένως άντιστοιχεί προς 0,0001 γραμμ.

10. 0,1 γραμμ. *acetyl-salicylique Sanitas* εις 5 κυβ. εκ. οίνοπνεύματος + 20 κυβ. εκ. ύδατος + 1 σταγ. διαλύματος $FeCl_3$ (1:24): παρομοία χροιά ως εις 0,7 κυβ. εκ. του προτύπου διαλύματος και έπομένως άντιστοιχεί προς 0,00028 γραμμ.

Παρατήρησις. Αί δύο τελευταίαι έξετάσεις υπ' αριθ. 9 και 10 έγέγοντο επί δειγμάτων δισκίων παρασκευασθέντων εκ τούτων καταλλήλων κατ' αναλογίαν δειγμάτων.

Γ'. Τò σημεϊον τής τήξεως των διαφόρων ειδών του όξυλιούτεύλικου όξέος του έμπορίου προσδιωρίσαμεν μόνον επί του καθαρού προϊόντος και ουχι και επί των δισκίων λόγω του έν αύτοις ως εκδόχου χρησιμοποιουμένου άμύλου, και έλάβομεν τά έπόμενα άποτελέσματα:

1. Ασπιρίνη Bayer	Σημ. Τήξ.	134°,0-135°,0
2. Σαλοξίνη Χρωματοουργείων	»	» 135°,0-136°,0
3. Rhodine	»	» 133°,0-134°,0
4. Acetylin Hayden	»	» 133°,5-134°,0
5. Acidum acetylosalicylicum Merck	»	» 133°,5-134°,5
6. Chinoïn	»	» 132°,0-132°,5
7. Aubing	»	» 134°,5-135°,0

Η Έλληνική φαρμακοποιία όρίζει ως σημεϊον τήξεως 135-137°.

Δ'. Ο προσδιορισμός του βαθμού σαπωνοποιήσεως του όξυλιούτεύλικου όξέος δέν αναγράφεται υπό του γαλλικου κώδικος και τής VI έκδόσεως τής Γερμανικής Φαρμακοποιίας (1928): έξετελέσαμεν ταύτην κατá την αναγραφομένην έν τή Έλληνική και Έλβετική φαρμακοποιία μέθοδον διά ζέσεως 1 γραμμ. τούτου επί τρία

λεπτά μετὰ 15 κυβ. ἐκ. καν. διαλ. καυστικού νάτρου· μετὰ τὴν ψύξιν τοῦ ὑγροῦ καὶ προσθήκην σταγόνων τινων διαλύματος φαινολοφθαλεΐνης, πρέπει νὰ καταναλωθῶσι 38,3-38,9 κυβ. ἐκ. 1-10 καν. διαλ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος, μέχρις ὅτου ἐξαφανισθῇ ἡ ἐρυθρὰ χρώσις. Τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον ἐξετελέσαμεν ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν ὀξυλιωϊτεῦλικου ὀξέος καὶ εὔρομεν τὰ ἐπόμενα ἀποτελέσματα :

1. Ἀσπιρίνη Bayer..	κυβ. ἐκ. $\frac{1}{10}$ καν. διαλ. HCl	39,10-39,18
2. Σαλοξίνη Χρωματουργείων	» » » » » »	38,70-38,78
3. Rhodine	» » » » » »	38,75
4. Acetylin Hayden	» » » » » »	39,00-39,19
5. Acidum Acetylosalicylicum Merck	» » » » » »	39,08 39,12
6. Chinoïn	» » » » » »	38,85-39,18

Συμπέρασμα. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐμφαίνεται: **α)** ὅτι τὰ καλλύτερα εἶδη τῆς ἀσπιρίνης εἶναι τὰ παρασκευαζόμενα διὰ διπλῆς ἐκ χλωροφορμίου ἀνακρυσταλλώσεως, ἅτινα διατηροῦνται ἀναλλοίωτα ἔστω καὶ μετὰ παρέλευσιν πολλοῦ χρόνου, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἄλλα εἶδη, τὰ ὁποῖα καίτοι καλῶς παρασκευασθέντα ὑπόκεινται σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ὑδρόλυσιν καὶ δεικνύουσιν ὑπαρξίν ἰχνῶν ἐλευθέρου ἰτεῦλικου ὀξέος, τὰ ὁποῖα ἐν τούτοις εἰς τόσῳ μικρὰν ποσότητα δὲν μεταβάλλουσι τὰς θεραπευτικὰς ἰδιότητάς τῆς ἀσπιρίνης: **β)** ὅτι τὸ σημεῖον τῆς τήξεως παρουσιάζει διακυμάνσεις καὶ τὰ εἶδη τὰ ὑποστάντα ὑδρόλυσιν τινὰ δεικνύουσιν ὅπως ἴσως χαμηλότερον σημεῖον τήξεως: **γ)** ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπαιτούμενων κυβ. ἐκ. 1-10 καν. διαλ. ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος εἰς τὰ περισσότερα εἶδη εἶναι κατὰ τι μεγαλύτερος τῶν θεωρητικῶς ἀπαιτούμενων: **δ)** ὅτι πρέπει νὰ ἀναζητῆται τὸ τυχὸν εἰς ταῦτα προστιθέμενον ἰδίως τὸ κιτρικὸν ἢ τρυγικὸν ὀξύ, πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς τυχὸν ἐκ κακῆς ἢ ἀτελοῦς παρασκευῆς ὑπάρξεως ἐλευθέρου ἰτεῦλικου ὀξέος, καὶ: **ε)** ὅτι πρὸς ἀσφαλῆ γνωμάτευσιν περὶ τῆς ποιότητος ἀσπιρίνης τινὸς πρέπει νὰ γίνηται πλήρης ἔλεγχος ταύτης καὶ οὐχὶ μόνον ἡ ἀναζήτησις τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος ἐν αὐτῇ ἐλευθέρου ἰτεῦλικου ὀξέος.

RÉSUMÉ

Pour le contrôle des différentes espèces d'acide acétylsalicylique (aspirine) des pharmacies, on y fait en général la recherche de l'acide salicylique libre. Selon notre opinion, cette recherche doit viser seulement les espèces qui étant mal préparées, contiennent de l'acide salicylique libre et non celles qui bien préparées au commencement ont subi graduellement par l'action de l'humidité, la mauvaise conservation etc., un degré d'hydrolyse. Ainsi nous avons constaté que l'aspirine Bayer et le saloxine Chropi de préparation récente, bien qu'au commencement ils n'aient pas même présenté de traces d'acide salicylique libre, ont commencé

dans quelques mois, sous l'influence de la lumière du jour, à présenter graduellement une réaction très faible d'acide salicylique devenant plus intense après quelque temps. D'autre part, nous avons observé quelques espèces d'aspirine de la même provenance mais préparées par double cristallisation de chloroforme, qui se conservent beaucoup mieux, parce qu'elles ne sont pas susceptibles d'hydrolyse. Pour masquer l'existence d'acide salicylique dans quelques espèces d'acide acétylsalicylique, on a l'habitude d'y ajouter une petite quantité d'acide citrique, tartrique ou oxalique. Les résultats analytiques que nous avons obtenus pour les principales espèces d'acide acétylsalicylique du commerce se trouvent dans la table du texte grec.

CONCLUSION. De ce qui précède il résulte que: **a)** les espèces stables d'acide acétylsalicylique sont celles qui proviennent d'une double cristallisation de chloroforme, **b)** le point de fusion varie; celles qui ont subi un certain degré d'hydrolyse présentent le point de fusion le plus faible, **c)** le nombre de c. c. de $\frac{\text{HCl}}{n}$ pour la plupart des espèces est plus élevé que le nombre théoriquement exigé, **d)** il faut rechercher toujours s'il y a de l'acide citrique tartrique ou oxalique ajouté pour masquer l'existence de l'acide salicylique libre, et enfin pour l'interprétation sûre des résultats sur la qualité d'un acide acétylsalicylique il faut procéder à l'examen complet de cet acide et non pas seulement à la recherche des traces d'acide salicylique.

K. A. Κς